“Em formaré per tornar”

Eloi Amagat tancarà la seva tercera etapa al Girona amb ganes d’encetar-ne una altra ja més enllà del terreny de joc
“He de recuperar la il·lusió per competir”, diu el capità després d’una temporada dura

A punt de començar, es va aixecar i va sortir un moment de la sala de premsa mirant-se el mòbil. A mig discurs, sense cap paper ni res preparat –“l’Àlex m’ha esbroncat”–, va revelar el missatge que havia rebut: “Era Felipe Sanchón, un referent per a mi. Em deia que en tots els anys de la seva carrera mai ningú havia defensat a ell i al seu equip com ho havia fet jo.” L’anècdota servia per expressar l’orgull del gironí: “Això no em donarà menjar però em permetrà dormir tranquil i molt orgullós de la feina que he fet. Alguns m’han dit que havia de ser més egoista, però he prioritzat sempre el funcionament de l’equip, el bon ambient al vestidor i els èxits del club.” Eloi Amagat, el gran protagonista d’aquest vespre, va viure ahir un migdia molt emotiu a la sala de premsa de Montilivi, plena a vessar de familiars, amics, companys, tècnics i empleats del Girona.

“Per mi és un dia trist. Sé que és de reconeixement, però és un dia complicat i dur. Perquè em costa exterioritzar els sentiments, però sobretot perquè és la confirmació que no tornaré a vestir la samarreta del Girona.” Eloi va haver de fer diverses pauses per contenir l’emoció, però va fer un discurs clar, nítid i sincer. “Han estat nou temporades en tres etapes, i el camí no ha estat senzill. Sempre que vaig haver de marxar va ser a contracor, i sempre amb la convicció que faria el que fos per tornar a casa meva.” Ara, sap que no tornarà a vestir la samarreta, però també pensa en el retorn: “Em torno a acomiadar convençut que em prepararé, em formaré, per tornar com més aviat millor. No sé en concepte de què, però tinc la intenció de fer el que sigui per tornar.”

Una temporada duraEloi ha debutat a primera divisió (7 minuts contra el Leganés) però ha patit a l’ombra, ja que Machín l’ha convocat només en tres partits. “Ha estat la temporada més dura de la meva carrera. És una temporada d’extrems, perquè també ha estat la millor de la història del meu club. I si m’ha servit d’alguna cosa veure gairebé tots els partits des de tribuna, és per adonar-me que encara sento molt més aquest club del que m’havia imaginat.”

A punt de fer 33 anys, no es veu penjant les botes. “Necessito recuperar la il·lusió per competir. A vegades, quan vius una temporada com aquesta corres el risc d’estar a prop d’avorrir aquest esport. Però m’agrada massa i sé que amb poc recuperaré la il·lusió i podré gaudir de la meva feina.”

Sense voler fer una llista llarga d’agraïments, va destacar Sergi Raset, que el va fitxar quan era a Llagostera –“potser més a prop del futbol amateur que del professional”– i Rubi, que el va fer debutar a segona A. I abans d’abraçar-se amb tots els que el van acompanyar a la sala de premsa, Eloi va sentenciar: “No em considero ningú diferent, especial ni millor que altres que han marxat i han deixat molta empremta. M’agradaria que em recordessin com un gironí del Girona que ha defensat i representat aquest club tan bé com ha sabut.” Avui l’espera un esdeveniment especial, amb el reconeixement de l’afició en el seu últim partit a Montilivi.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 12-05-2018 Pàgina 4

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1391870-em-formare-per-tornar.html